

sager i højesteret; enhver sagfører har jo pligt til ikke at påtage sig sager, som de ikke mener er egnede til forelæggelse for højesteret. Hun anbefalede på sit partis vegne forslaget om afskaffelse af højesteretssagførerprøven, og det samme gjaldt justitsministerens forslag om vootingen i højesteret og om nordiske sagføreres møderet.

Helga Pedersen (V) oplyste, at der i venstre ikke var enighed om lovforslaget. Dele af partiet kunne tilslutte sig, at højesteretssagførerprøven blev afskaffet af grunde som anført af justitsministeren og socialdemokratiets ordfører. Andre medlemmer i venstre, deriblandt hun selv, var yderst betænkelig ved justitsministerens forslag. Disse medlemmer henviste særlig til, at højesteret havde udtalt sig afgørende imod prøvens afskaffelse; ingen var nærmere eller mere egnet til at skønne over disse ting, og det forekom hende meget dristigt at gå imod landets højeste domstol, der havde udtalt, at den foreslåede ordning var uforsvarlig og bestemt måtte frarådes. Der måtte bortses fra standsmæssige og konkurrencemæssige interesser i dette spørgsmål, og alene retsplejens tarv måtte være afgørende. Hendes parti kunne tiltræde de dele af lovforslaget, der vedrørte vootingen i højesteret og nordiske sagføreres møderet.

På sit partis vegne gik *Poul Møller* (KF) skarpt imod forslaget om højesteretssagførerprøvens afskaffelse. Han var utilfreds med, at justitsministeren ikke havde imødekommet en af det sagkyndige udvalg fremsat anmodning om at få beskikket et nyt medlem fra det retsvidenskabelige fakultet, efter at fakultetets repræsentant var afgået ved døden. Han fremhævede, at højesteret var gået imod prøvens afskaffelse, og at de to landsretspræsidenter havde udtalt, at landsretssagførerprøven ikke var egnet som tilstrækkeligt grundlag for tilladelse til uden begrænsning at procedere for højesteret. Erklærede sig villig til i et udvalg at undersøge den foreslåede nye vootingens ordning og gav tilslutning til forslaget om nordiske sagføreres møderet.

Lannung (RV) gav tilslutning til ændringen om nordiske sagføreres møderet og gav udtryk for tilfredshed med de bestræbelser, de nye vootingensregler indeholder i retning af at opnå en mere udførlig og bedre domsbegrundelse; han ville gerne i et udvalg drøfte enkeltheder vedrørende denne del af forslaget. Om højesteretssagførerprøven udtalte han, at det var påkrævet, at denne sag blev taget op. Personlig kunne han tiltræde prøvens afskaffelse, men ikke alle i hans parti delte denne opfattelse. Hans hovedindvending mod prøven var, at det er urimeligt, at en jurist, der først har taget sin embedseksamen, derefter haft 3-5 års læretid som fuldmægtig og endelig været aktiv sagfører i adskillige år, skulle aflægge prøve omtrent som en anden elev. Prøven favoriserede i øvrigt de sagførerfuldmægtige, der er ansat hos højesteretssagførere, idet kun disse uden store vanskeligheder kan skaffe sig de fornødne prøvesager for